

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR.438
din 21.12.2010**

Dosar nr.: 389/2009

Petiția nr.: 8740/29.09.2009

Petent: M C. V

Obiect: discriminare prin neprimirea în profesia de avocat, la cerere, cu scutire de examen

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1 Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1 M C. V cu domiciliul în

I.2 Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1 -

II. Obiectul sesizării

2.1 Petentul comunică faptul că se consideră discriminat, prin neprimirea în profesia de avocat, la cerere, cu scutire de examen.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1 Prin petiția nr. 8740/29.09.2009 petentul, licențiat în drept, consilier juridic din anul 1997, comunică faptul că a depus o cerere de primire în profesia de avocat definitiv cu scutire de examen, și susține că în conformitate cu dispozițiile legale ar fi trebuit să se dea o hotărâre luată prin vot de către Consiliul Baroului, dar în mod greșit s-a dat Decizia nr.318/31.03.2008 a Decanului Baroului, nesocotindu-i-se vechimea întreagă în activitatea de consilier juridic.

IV. Procedura de citare

4.1 Prin adresa înregistrată cu nr.190/11.01.2010, a fost citat domnul M C. V în calitate de petent, pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 11.02.2010.

4.2 Prin adresa nr.10744/08.12.2009 s-a solicitat petentului să precizeze în mod concret faptele de discriminare la care a fost supus, precum și persoanele care au săvârșit fapta de discriminare. De asemenea, s-a solicitat criteriul care a stat la baza respectivei fapte discriminatorii.

V. Susținerile părților

5.1 Petentul susține că a fost supus unui tratament discriminatoriu prin faptul că a solicitat să fie numit avocat definitiv, la cerere, la Baroul Iași, cu scutire de examen, însă a primit o decizie a decanului baroului, nesocotindu-i-se întreaga vechime. Astfel, consideră respectiva decizie ca netemeinică și nelegală și o contestă la Curtea de Apel Iași, secția contencios, în dosarul nr.258/45/2009 având ca obiect anularea respectivului act administrativ.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1 În drept, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă **„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.2 În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccherio and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

6.3 Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau

preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.4 În spetă, analizând petiția așa cum a fost formulată, Colegiul director reține că se invocă un posibil tratament discriminatoriu prin neprimirea petentului în profesia de avocat definitiv la Baroul Iași, la cerere, cu scutire de examen, dar constată că petentul nu invocă o situație comparabilă și nici un criteriu care să fi stat la baza posibilului tratament discriminatoriu. Astfel, Colegiul director este de opinie că nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare, în consecință, aspectele sesizate de petent nu intră sub incidența art.2 alin.1 din O.G. 137/2000, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu **unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

- 1.aspectele sesizate nu intră sub incidența art.2 alin.1 din O.G.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor faptelor de discriminare, republicată ;
- 2.Clasarea petiției;
- 3.Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

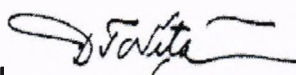

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

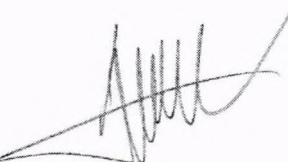
ASZTALOS Csaba Ferenc – Președinte

NIȚĂ Dragoș Tiberiu – Membru

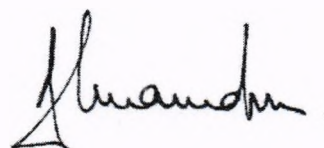
JURA Cristian - Membru

POP Ioana Liana – Membru

VASILE Vasile Alexandru - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

